

AMELIA VILLETTA

MINA TROLINA

Divertida com un TROL, màgica com una FADA

MISSIÓ
CUPIDO

MINA TROLINA

MISSIÓ
CUPIDO

EL FANTÀSTIC MÓN

MINA

GUITZA

OLÍVIA

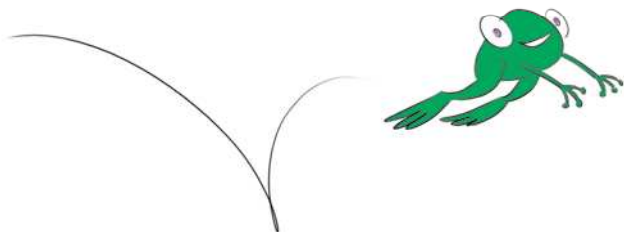

GAL·LA

DE LA MINA TROLINA

MARE I PARE

Títol original: *Mina Lunastorta - Incantesimi ribelli*
© 2023 De Agostini Libri s.r.l. - www.deagostinilibri.it
Text: Amelia Villetta • Il·lustracions: Elena Triolo

© 2024 Editorial Brúixola (GEB, SL)
Bac de Roda, 64; 08019 Barcelona
Direcció Editorial: Begoña Lozano
Traducció: Susana Rodríguez
Edició: Cristina González
Preimpresió: Pablo Pozuelo

ISBN: 978-84-1349-343-5
D. legal: M-14166-2024
Printed in Spain

Primera edició: octubre 2024

Reservats tots els drets. És rigorosament prohibida, sense l'autorització escrita dels titulars del *copyright*, la reproducció o la transmissió total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment mecànic o electrònic, incloent-hi la reprografia i el tractament informàtic, com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer o préstec públics. Poden utilitzar-se'n citacions sempre que se'n esmenti la procedència.

www.brunolibros.es

AMELIA VILLETTA

MINA TROLINA

Divertida com un TROL, màgica com una FADA

MISSIÓ CUPIDO

IL·LUSTRACIONS D'ELENA TRIOLO

HOLA! EM DIC MINA TROLINA, ENCARA QUE ALGUNS EM DIUEN MINA EMBOLICS...

Visc al fantàstic Món Màgic
amb la meva família trol.

A nosaltres, els trols, ens encanta
rebolcar-nos al fang, fer malifetes
simpàtiques i reptar-nos per veure qui fa
el pet més... m'has entès perfectament.

Però jo soc una trol especial,
perquè vaig a l'escola de fades!

Tot i que es banyen cada dia
i prefereixen el te en lloc d'una bona
xocolata desfeta, les fades també són
molt divertides. Sobretot l'Olívia,
la meva millor amiga!

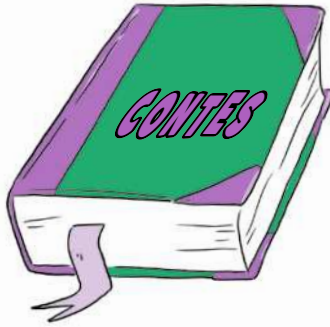
TU TAMBÉ TENS UN AMIC O UNA AMIGA ESPECIAL?

És la persona amb qui pots compartir el berenar, inventar jocs nous i explicar-li tots els teus secrets. Però els millors amics també s'enfaden, i això ens va passar una vegada a l'Olívia i a mi. Va ser el dia més trist de tota la meva vida, però va acabar de la millor manera, perquè vam fer les paus!

Vols saber què va passar? Doncs posa't còmode, perquè és una història llarga... i superdivertida!

CAPÍTOL PRIMER

—...i van ser feliços i van menjar anis-
sos!

L'Olívia va sospirar quan va arribar a
l'última pàgina del llibre.

—No trobes que les històries d'amor
són precioses? —va afegir fent uns ulls
com si estigués somiant.

Vaig arronsar les espatlles.

—Jo prefereixo mil vegades les històries de por, o les d'aventures —vaig respondre, i vaig agafar una altra galeta de xocolata.

Les havia preparat la mare de la meva amiga i estaven boníssimes, però no tant com les galetes trencaqueixals de l'àvia: són les millors!

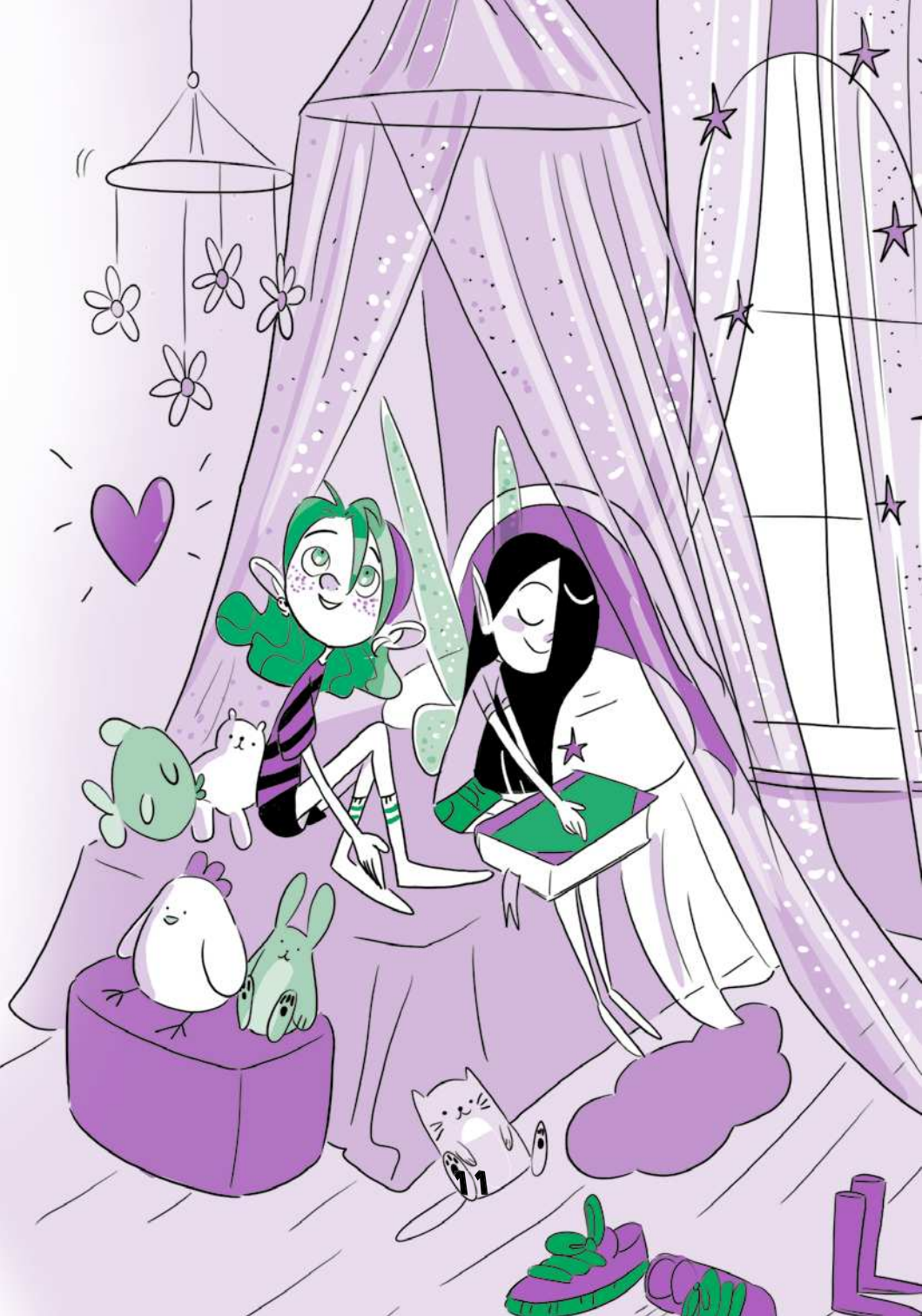
—Et ve de gust jugar? —va preguntar l'Olívia, i va tancar el llibre.

Llavors va començar a mirar per l'habitació, que tenia les parets de color lila i els brillantets

a les cortines, com si busqués inspiració.

Era la primera vegada que jo anava a casa seva.

Vaig trobar la seva habitació preciosa, amb tots aquells coixins tous i aquells peluixos (tot i que jo prefereixo mil vegades les meves parets de color verd podrit).

—Podem jugar a fer de veterinaris —vaig proposar mentre agafava un ninot amb forma d'unicorn.

L'Olívia de gran vol ser veterinària, i de moment fa pràctiques amb els seus peluixos. Fins i tot els seus pares li van regalar un estetoscopi de joguina pel seu aniversari!

El va agafar ràpidament i se'l va posar mentre caminava com si fos una veterinària de veritat.

—Tu seràs la infermera —va dir mentre començava a visitar l'unicorn amb l'estetoscopi—. A veure... té la crinera lluent,

els cascos semblen intactes i les ales són fortes. De què es queixa el pacient?

L'Olívia em va passar un full en blanc i jo vaig fer veure que l'examinava atentament:

—Mmmm... aquí diu que té mal de panxa. Ho tinc! Segurament es deu haver atipat de lllaminadures!

Però la meva amiga no semblava gaire convençuda i em va assenyalar el full perquè el mirés:

—Però mira, aquí hi diu «pit», no pas «panxa». A mi em sembla que es tracta d'un cor trencat, pobríssó! Deu haver dis-cutit amb la seva xicota.

—Un cor trencat? Però com es pot cu-rar un cor trencat? —vaig preguntar.

—L'haurem de convèncer que facin les paus!

—Jo crec que només té mal de panxa —vaig dir—. Tinc una idea encara millor: per què no ens inventem una història amb els titelles?

A l'Olívia li va encantar la meva idea, així que vam treure tots els titelles del cistell.

—Representarem el casament del prín-cep i la princesa —va proposar la meva amiga—. Són els més bonics i amables de

tot el regne, i finalment podran coronar el seu somni d'amor...

—Fins que no arribi el drac i cali foc al castell! —vaig exclamar fent volar el títella de drac per sobre dels caps dels altres ninots.

Vaig rugir tan fort que la Perla, la gateta de l'Olívia, es va despertar de la seva migdiada. Em va mirar malament i es va dirigir cap a un altre racó de l'habitació per seguir dormint tranquil·lament.

